

Nostalgie de toamnă

Eugenia Calancea

Deja se-ntunecă de ploaie ușoară
și n-aș vrea să moară soarele
când vine furtuna de vânt puternic,
văzând cum zboară haotic porumbeii și corbii,
iar lumina plânge și suspină
când negura geme
și tu-ți îndrepti ochii spre cer cerșind soare.
Ne-ascundem de umbrele vremii,
cu gândul legănat de brațul soarelui,
ce cu dragoste ne-a purtat multă vreme,
atunci când era căldura și soaptele iubirii,
dar nu te întoarce cu privirea,
ci mergi înainte cu timpul nou
în dimineața cu răcoare,
schimbându-ți haina cu pace
pentru salvarea sufletului.
Prețuiește ce-ți este dat,
că timpul trece și apare altă apă
ce izvorăște din natură
și chiar dacă-i frig,
sau norii-și arată negriciunea,
tu păstrează lumina-n sufletul tău.